

[Svend E. Johansen.]

ugifte Kvinder, og at han derfor løber den samme Risiko, naar han ansætter en ugift kvindelig Funktionær, men han kan trøste sig med, at naar han fortrinsvis ansætter ugifte Kvinder, saa bliver Risikoen proportionalt ikke saa stor, som den vilde være, naar han fortrinsvis ansatte gifte. Men mon ikke ogsaa det er et Spørgsmaal, som man skal lade Rigsdagen holde sig uden for? Skal man ikke, som Dr. Dam i sin Tid sagde, overlade til det private Initiativ at træffe Afgørelser paa begge Omraader af dette Spørgsmaal?

Jeg vil ogsaa gerne udtale min Forbavelse over, at man, naar man endelig er inde paa et Forsøg paa at lovgive paa dette Omraade, ikke ogsaa har taget Lønbestemmelser med, har fastsat bestemte Livsvilkaar, som disse Funktionærer i deres forskellige Klasser og efter deres forskellige Stillinger skal leve og indordne sig under. Og naar man nu endelig er inde paa Lovgivning om Ferietiden, hvorfor saa ikke tage Skridtet fuldt ud og ogsaa bestemme, hvor Ferien skal nydes, og under hvilke Former Ferieopholdet skal foregaa? Naar man ikke tør overlade ret meget til det frie Initiativ, hvorfor saa ikke være fremsynet paa dette Omraade, saaledes at der engang med Tiden kunde rejses en Statue for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: Dér var Manden, der virkelig formaaede i en Krisetid ogsaa at tilrettelægge Turistlivet med Hensyn til Funktionærernes Ferieophold.

Nu er Det konservative Folkeparti jo, som dets officielle Navn ogsaa siger, et Folkeparti, og derfor er der vel næppe noget at sige til, at den store Klasse af Funktionærer har Partiets udelte Interesse, for er man folkelig, saa maa man naturligvis ogsaa tage Hensyn til de forskellige folkelige Omraader. Men jeg skal villigt indrømme, at i Partiets tidligere politiske Historie synes jeg ikke, der er meget, der vidner om nogen særlig stor og særlig dybtgaaende Interesse for netop den brede Befolkning i vort Land. Jeg skulde tage meget fejl, om denne dybtfølte og initiativrige Interesse for vort Lands Flipproletariat ikke staaer i Forbindelse med Konservativ Ungdoms Bestræbelser for at rekrutere deres Medlemmer netop fra disse Kredse, at med andre Ord Initiativet knap saa meget skyldes Interessen for Funktionærernes reelle Livsforhold og Livsvilkaar, men mere Haabet om fremtidig Tilgang til de konservative Organisationer og da navnlig den konservative Ungdoms Organisation.

Jeg støtter min Opfattelse paa, at hvis

Det konservative Folkeparti virkelig havde reelle Hensigter over for Funktionærklassen, hvorfor i al Verden sætter Partiet saa ikke ind paa at skabe disse Mennesker bedre Livsvilkaar, større Erhvervsmuligheder og en højere Levefod, bl. a. ved at vise Initiativ i Forslag om en Ophævelse af de økonomiske Spærreforanstaltninger, der i Dag forhindrer Funktionærerne i at faa fri Bane med Hensyn til at skabe sig Erhverv og Erhvervsmuligheder. Og jeg vil have Lov at fastslaa, at saa længe Konservatismen er med til at opretholde Told- og Forbrugsafgifter, der, som vi ved, udhuler Funktionærernes Levestandard, saa længe Konservatismen er med til at paalægge Funktionærerne større Skattebyrder, kort sagt er med til gennem den politiske Indsats at proletarisere Funktionærstanden, og saa længe Konservatismen fastholder den tvungne Militærtjeneste for de unge Funktionærer, saa længe er der ingen Realitet i Konservatismens Kærlighed til Funktionærer, saa er det partipolitiske Formaal, der tjenes, for at sige det stærkt: saa er det et Stykke politisk Bondefangeri.

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre en Bemærkning til Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen. Det ærede Medlem omtalte, hvorledes hans Initiativ med Hensyn til Funktionærstandens Interesser var af en lang værdifuldere og lødigere Art end det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers, fordi det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen i Kraft af sit Arbejde inden for Handels- og Kontor-medhjælpernes Forbund havde været med til at flytte adskillige Millioner over paa Funktionærernes Side. Over for dette vil jeg gerne sige, at det Initiativ, den Indsats og det Arbejde duperer mig saa uendelig lidt, for vel skal det erkendes, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen i sit organisatoriske Arbejde har været med til at hæve Levevilkaar, Løn, Arbejdsforhold for Handels- og Kontorfunktionærerne, der er tilsluttede den nævnte Organisation, men lad det ikke glemmes, at Folketingsmanden, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, paa den anden Side i sit Arbejde herinde har været med til at slaa mere i Stykker gennem en forfejlet økonomisk Lovgivning, gennem en Forfalskning af Priserne paa Livsfornødenheder, end han byggede op ude i sit Organisationsarbejde, saa det ærede Medlem har sandelig mindre end nogen anden Ret til at slaa sig for Brystet og sige, at han har tjent Funktionærstandens Interesser paa en effektiv, en god og en sund Maade. (Christmas Møller: Hvem maa slaa sig for Brystet?). Slet ikke det ærede Medlem